

متن پرسش

سلام علیکم ۱- استاد عزیز در مورد صفت مکاریت در آیات متعدد قرآن کریم در مورد خداوند و انسان یک نتاقضی و جود دارد. علامه جوادی (خدا حفظشان کند) ظاهرا اعتقاد دارند که مکر خوب داریم و مکر بد داریم. اما می دانیم حداقل مکر در لغت به معنای حيله به کار بردن در کار حالا در مورد خداوند وقتی می خواهیم به کار ببریم می توانیم بگویم که کافران مکر می کنند یعنی فکر می کنند که از قدرت و حکمت خداوند فرار کرده اند ولی خداوند مکر می کند و از همانجا که کافران فکر می کنند که از دست خدا در رفته اند گرفتار شان می کنیم (مکرو و مکرالله والله خیر ماکرین). می بینیم مکر از جنبه و زاویه دید انسان ها بیان شده است و گرنه خداوند هم در علمش می دانست که این انسان با اراده خودش از این راه می رود به نتیجه دلخواهش نمی رسد. و شان خداوند متعالی از اینکه هدفی را دنبال کند اجل است. خدا را شاکر هستم برای همه نعمت هایش از جمله نعمت ولایت. انشالله خدا کمک کند که شکر مان را و حمد ما را هر روز کاملتر کند خداخیرتتان دهد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر «مکر» را به معنای چاره‌جویی بگیریم یک واژه‌ی غیر ارزشی نخواهد بود حتی آن‌جایی که خداوند از قول عزیز مصر نقل می‌کند که می‌گوید: مکر زنان عظیم است. ولی خداوند آن را نقد نکرده. چون به این معنا است که زنان توان چاره‌جویی عظیمی در کار خود دارند. با این توصیف که مکر به معنای چاره‌جویی باشد معنای مکر الهی به این شکل است که خداوند در مقابل چاره‌جویی کافران برای نفی تأثیر نبوت، چاره‌جویی می‌کند و خدا بهترین چاره‌جوها است زیرا به تعبیر علامه طباطبایی «رحمة الله علیه» دست طرف مقابل را می‌خواند. موفق باشید